



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

No. LXVII. Vincentivs Petra Neapolitanvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

VINCENTIVS PETRA NEAPOLITANVS

Vincentius Petra Neapolitanus , Archiepiscopus Damascenus , Signaturæ Gratia Decanus , Episcoporum & Regularium Secretarius S. R. E. Presbyter Cardinalis natus est A. 1662. Nobilissimam Parthenopen nactus patriam, qui cum in Purpuræ honorem veniret, Roma, Austria, & Neapolis unâ lætari visæ. Planè haud facillè in toto terrarum orbe, si territorium Pontificium excipere velimus, ullum regnum reperias, unde plures Pontificia Mytrâ & Sacrà Purpurâ inclyti Viri prodierint, sui que ingens pretium Sacræ Romæ fecerint, quàm Regnum Neapolitanum. Neapolitani fuère Maximi Pontifices S. Soter, S. Hormisda, S. Sylverius, S. Bonifacius V. S. Honorius, Victor III, Gregorius VIII. Urbanus VI, Joannes XXII, Paulus III, Innocentius XII. Quis Sacros Purpuratos, quos Regia Parthenope dedit, satis enumeret, aut merita recenscat? Joannes Campanus Neapolitanus, cum à decem præcipuis Cardinalibus Romanus Pontifex electus & proclamatus fuisset, ad evitandum schisma Electioni suæ liberè cedebat, quantum eo culmine dignior potioribus visus, eò submissior. Rostedus de Insulâ Neapolitanus Tancredum Sicilia Tyrannum, sapientiâ dedomuit, armis repressit, quàm intemeratus ad aram mysta, tam bonus in arenâ Martis miles. Petrus Capuanus Neapolitanus, in eo totus erat, ut Cruce signatas Fide-
 lium copias pro terræ Sanctæ recuperatione contraheret, cum quibus ipse in Syriam trajecit, & victricia Christianorum vexilla ibidem defixit. Petrus Moranus Neapolitanus Epistolarum Decretalium librum Innocentii III. Summâ diligentia collegerat. Thomas de Capua Neapolitanus jura Pontificia adversus Fridericum Imperatorem egregiè tuebatur. Theobaldus Ceccanus Neapolitanus, Apostolicus Legatus ad Principes Germaniæ missus, Rudolphi Habsburgici in Romanorum Imperatorem electionem prudentissimo suasu promovit. Gentilis de Sangro Neapolitanus quàm illustris familiâ, tam literis præclarus erat. Landolphus Mauromannus Neapolitanus in Generali Concilio Constantiensi Pontificius Legatus egregiam operam navabat, ut dolendum ejus temporis schisma aboleretur. Rainaldus Brancaccius Illustris Neapolitanus tam insignium vir meritorum fuit, ut ab Urbano Pontifice, difficillimis temporibus, cunctis Patribus tanquam vivum quoddam sinceritatis & constantiæ simulacrum ad imitandum proponeretur, sui que throni firmissimum fulcimen appellaretur. Guilielmus Sirletus Neapolitanus Vir erat suo sæculo scientiis nulli secundus, quem spirans Musæum nominabant, & vivam Christi Bibliothecam, certè sic græcè, sic latinè, sic hæbraicè loquebatur, ut in iis linguis natus potiùs quàm doctus videretur. Octavius Aquaviva Neapolitanus in legendis libris Divi Thomæ Aquinatis totus hærebat, & brevi duorum annorum cum dimidio spatio totam ejus Theologiæ summam in Epitome redegerat. Dominicus Tuscus Neapolitanus ex tribuno egregius jurisconsultus, ex Jurisconsulto Canonicus Rhegiensis, ex Canonico Gubernator Romanus, ex Gubernatore Romano Cardinalis; ex Cardinali Leone XI. extincto pene Pontifex, compluribus Cardinalibus ad eum evehendum intentis factus fuerat. Ladislaus Aquinas Neapolitanus vir erat mirificè in patres liberalis, cujus ea perpetuò vox excipiebatur: *tibi derelictus est pauper, orphanus tu eris adiutor.* Idem post obitum Pauli V. communi omnium persuasione eligendus erat in Pontificem; sed colligenda tunc fuère vasa, non vota; nam spiri-

spiritum eodem in conclavi posuit, summæ dignitatis Candidatus. Alcanius Philamarinus nobilissimus Neapolitanus, ejus etiam Urbis Archiepiscopum agebat, & ita agebat, ut frequenter dicere auditus fuerit, *Ecclesiam non esse suam, sed se Ecclesie esse.* Antonius Sanseverinus Neapolitanus non sine Sanctimonie opinionione vivere desit. Hieronymus Seripandus Neapolitanus, Apostolicus ad Concilium Tridentinum Legatus non ante labores, quam vitam Tridenti posuit. Oliverius Caraffa Neapolitanus classi maritimæ Christianorum adversus Turcas præfectus, Purpuræ honorem Sacris triumphis, Smyrnâ occupatâ, condecorabat. Carolus Caraffa Leopoldo Magno acceptissimus, ejus manibus rubeum biretum Ratisbonæ accipiebat, præsentibus quatuor Imperii Electoribus, Moguntino, Trevirensi, Bavaro, & Saxone. Petrus Aloysius Caraffa Ducem Bullioneum eximio suo zelo ad orthodoxa Sacra traduxerat. His aliisque magno numero Purpuratis, quos Regia Parthenope progenuit, magnum incrementum, Vincentius Petra Neapolitanus accessit, planè dignissimus, quem Benedictus XIII. sui similem ubivis quærens, elegerit. Nobilissimorum Procerum Neapolitanorum profapia progenitus, literarum eximiâ culturâ non minus inclarescebat; cujus nulla major voluptas erat, quam in involvendis rerum memorabilium monumentis perpetuo versari; modò egregium laborem in id impendit, eoque in studio dies noctesque insudat, ut Apostolicas constitutiones, publico prælo committendas, doctissimo calamo conficiat, cui præclaro operi, ut ultimam manum impendat, à Sanctissimo Patre Paternis stimulis ultrò currens animatur; nec dubitatur, quin opus sit proditurum, quod suum authorem in oculis orthodoxi orbis pretiosum reddat. Frater est Ducis de Vastogirado, cujus inclytum in regno Neapolitano nomen. Cum Virtus, doctrina, nobilitas Vincentium commendarent, Archiepiscopus Damascenus à summa sede denominabatur; ut unde primum hominem creatum novimus, inde novum vas Electionis Damasceno ex agro prodiret: certè alata ipsius desideria Europæus orbis non capit; hinc in terras infidelium, novus Damasci Archiepiscopus, eximii zeli remigio, trajicere visus. Certè pro reliquiis Christi adum, iis in terris conservandis, unice insudat: Prout etiam hodiedum egregios Damasceni agri cultores Societatis Jesu Religiosos, nec non R. R. P. P. Carmelitas, & Franciscanos, in ipsa etiam urbe Damasco residentes videmus, qui pro Christiana religione egregiè insudant. Postea Vincentius Petra Signaturæ Gratia Decanus, nec non Sacrae Congregationis Episcoporum & Regularium Secretarius nuncupatus est. Nam cum in eo singularis quædam probissimorum morum integritas appareret, summis quibusve muniis dignissimus judicabatur. Planè Benedictus XIII. in paucis eximium habuit, ejus religioso zelo, & suavi confortio mirificè captus, utpote per complures aliquando horas cum eo conversatus. Hinc intimæ familiaritatis jure sibi conjunctum, pro insignibus animi & naturæ dotibus, primos inter sibi Cardinalem creandum censebat. Nec etiam in virtute omnibus nota quisquam hærebat, sed commune Romanorum gaudium eam electionem insequeretur. Ea contigit die vigesima Novembris Anno 1724. cum luculento laudum ejus præconio. Die tertia abhinc rubeum Galerum è manibus Sanctissimi Patris accipiebat, præsentibus XXX. ad minimum S. R. Eccles. Purpuratis, qui tam nobile Gemma Sanctissimo Collegio suo adlectum publicè lætabantur. Ideo tempore memoratu dignum contigit, quòd cum ad Pontificium Sacellum Sacrum Galerum accepturus, accederet, Columba supra Viri verticem aera secaret, & rectâ ad altare tenderet, quod plurimis optimi ominis loco habitum. Titulum S. Onuphrii obtinebat; Cæterum prout nomine Petram reièrt, sic prorsus insignia Viri merita spem exhibere videntur, Petram aliquando futurum, cui suam Christus, Caput Invisibile Ecclesiam superædificet.